

ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਮੀਖਿਆ
ਐਚ.ਆਰ. ਖੰਨਾ ਜੇ
ਸ਼ਿਵ ਦਿਆਲ – ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਰਾਜ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1962 ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 569:

ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ (1910 ਦਾ IX) S 39 ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਅਮੂਰਤ, ਖਪਤ ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਉਰਜਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੀਟਰਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ - ਕੀ S. 379 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਰੀ ਦੀ ਸਰਲ ਮਾਤਰਾ ਹੈ। IPC ਜਾਂ S 350 LPC ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 1898)-5337- ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨਾ ਕੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨਜ਼ੂਰਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜੁਰਮ ਧਾਰਾ 379, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਇਆ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 39, ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪਾਵਰ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ, ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੋਰੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਦੰਡ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬੇਈਮਾਨੀ ਐਬਸਟਰੈਕਸ਼ਨ, ਖਪਤ ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਪਾਵਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਵਧੇਰੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚੋਰੀ ਜੋ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 380 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਚੋਰੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਰਲ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਪੈਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 379, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਤੇ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1910, ਸਿਰਫ ਜੁਰਮਾਨਾ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਚੋਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਕੇਸ ਧਾਰਾ 438 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਨੀ ਲਾਲ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪੀ.ਸੀ., ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 74/ਆਰ.ਕੇ. ਮਿਤੀ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962, ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਕਾ, ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ. ਕਰਨਾਲ, ਮਿਤੀ 23 ਜਨਵਰੀ, 1962, ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮੱਖਣ ਲਾਲ ਅਤੇ ਆਰ. ਸੱਚਰ

ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ- ਜਨਰਲ, ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਖੰਨਾ ਜੇ - ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। 1962 ਦੇ ਨੰਬਰ 569 ਤੋਂ 581 ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ. ਕਰਨਾਲ, ਨੇ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 1 ਕਲਾਸ, ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜੱਗੂ ਰਾਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜਨੀਅਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਪੁਲੀਸ ਕਰਨਾਲ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 380 ਅਤੇ 120- ਬੀ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ 39, 44 ਅਤੇ 47। ਕੁਝ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਤੇਲ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਨਾਲ ਆਟਾ ਮਿੱਲਾਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਸਪੈਲਰ ਅਤੇ ਮਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਹੋਈ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੀਟਰ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਜੱਗੂ ਰਾਮ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਮੀਟਰਾਂ ਨਾਲ ਛੇਤਛਾੜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਜਲੀ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਜੱਗੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੱਗੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ 'ਤੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 379 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਰੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਸੀ। . ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 380 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੱਗੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੁਰਮ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 379, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੱਗੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 337 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਰਵਜ਼ੂਰੀ ਐਮ ਐਲ ਜੈਨ ਅਤੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਿਸ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ-

"ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਊਰਜਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੋਰੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਐਬਸਟਰੈਕਸ਼ਨ ਲਈ ਨਕਲੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਜਿਹੇ ਬੇਈਮਾਨ ਐਬਸਟਰੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਚੋਰੀ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਕਾਨੂੰਨ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਧਾਰਾ 378, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਚੋਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 39 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਬਸਟਰੈਕਸ਼ਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਚੋਰੀ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਦੰਡ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੇਈਮਾਨੀ, ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ, ਅਪਰਾਧ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਚੋਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 380 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਚੋਰੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਰਲ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਪੈਲ ਕਰੋ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ ਬਿਹਾਰੀ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (1) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੇਈਮਾਨੀ ਖਪਤ ਜਾਂ ਬਿਜਲੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਸਿਨੇਮਾਘਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 380, ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ

379, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਬਨਾਮ ਮਗਨਲਾਲ ਚੂਨੀਲਾਲ ਬੋਗਾਵਤ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵਿਚ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਉਰਜਾ ਨੂੰ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 379 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 379, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 380, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਧਾਰਾ 379, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਤੇ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਜੁਰਮਾਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 337 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਜਾਂ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਲ ਜਾਂ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੱਗੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਜੱਗੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1936 ਕੈਲ 753

(2) ਏ.1.ਆਰ 1956 ਬੰਬਈ 354.

ਦਿਨੇਸ਼

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਨਿਆ ਨਿਰਨਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਵਾਜਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੱਤਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।